FİYATI:

(40 Turgut:400 TL.)
KDV dahil
3 EYLÜL 1989 PAZAR
SAYI:887

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

TARAMA TARAMA TARAMA TARAMA ZAGOR-T

GIRGIR'ımın kenarı

Bizim de bir çift SÖZÜMÜZ VAR

Bilginin gücü...

"Bilginin gücü, silahın gücünü yener" diye öğrendik yıllarca. Öğrenciliğimiz bittikten sonra televizyonda kitaplarla silahları yan yana gördükçe üzüldük. Kitaba cenaze töreni yapılacak günler mi yaklaşıyor, diye tasalandık. Sonunda gazetelerimiz müjdeyi verdi: Silahlanıyoruz. Demek artık evlerde kitaplıkların yanı sıra silahlıklar da yer alacak. Bilime inananlar kitaplığı, silaha inananlar silahlığı seçecek... Ben tarihe bakıp bilginin silahı yeneceğine hâlâ inanıyorum.

Bir Kütüphaneci

YÖK'e öneriler...

Üniversitelerimiz "mükemmele ulaştı." Ama bu yıl da üniversitelere kapasitelerinin üstünde öğrenci alındığından söz edilecek. Bu konuda önerilerim şunlar:

1– Anfilerdeki sıralar numaralanmalı ve numaralı biletler her gün satışa çıkarılmalı. Biletsiz öğrencilerin anfiye girmesi engellenmeli.

2– Maç günleri dışında boş duran stadyumlar, üniversite öğretimine tahsis edilmeli.

3– Anfi ve stadyumların gelirleri "ihale" ve "yap–işlet–devret" modelleriyle artırılmalı, harçlar dolara endekslenmeli.

Kapasitesi artırılan üniversitelerin eğitimin kalitesinin düşeceğini ileri sürenlere de bir çift sözüm var, olmayan şeyin kalitesi nasıl düşer, açıklar mısınız?

A. Çoban

Askerlik sorunu...

Veteriner Fakültesi 89 mezunu gençleriz. Özel şirketlerin kapasitesi belli, klinik açabilmek için bizim kapasitemiz de belli. Tek çare Tarım ve Orman Bakanlığı'nda işe girebilmek. Gel gör ki, bakanlık bırakın işe başlatılmayı, sınava girebilmek için bile "Askerlik Yapma" koşulunu getiriyor. Sanki bizim beş yılda öğrenmeye çalıştığımız hekimlik dersleri askerlikte öğretilirmiş gibi. Bütün kamu kuruluşları ve özel kuruluşların çoğu, en iyi elemanı seçebilmek için, askerlik konusunda esnek davranırken, hiçbir bakanlığın uygulamadığı, insan haklarına ve Anayasa'ya aykırı bu ilkesinden dolayı Tarım ve Orman Bakanlığı'nı protesto ediyoruz.

Yeni Mezun Veteriner Hekimler

● Cumhuriyet Kitap Kulübünün Beyoğlu'ndaki sergisi yakıldı...

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● İstanbul susuzluktan Kerbela'ya döndü...

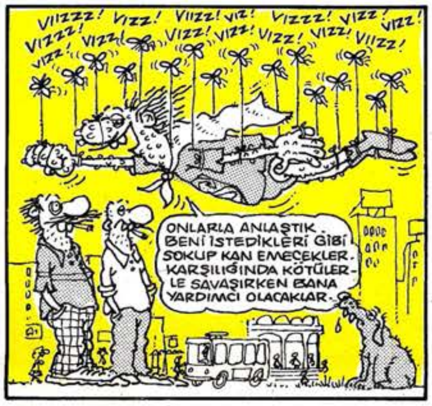

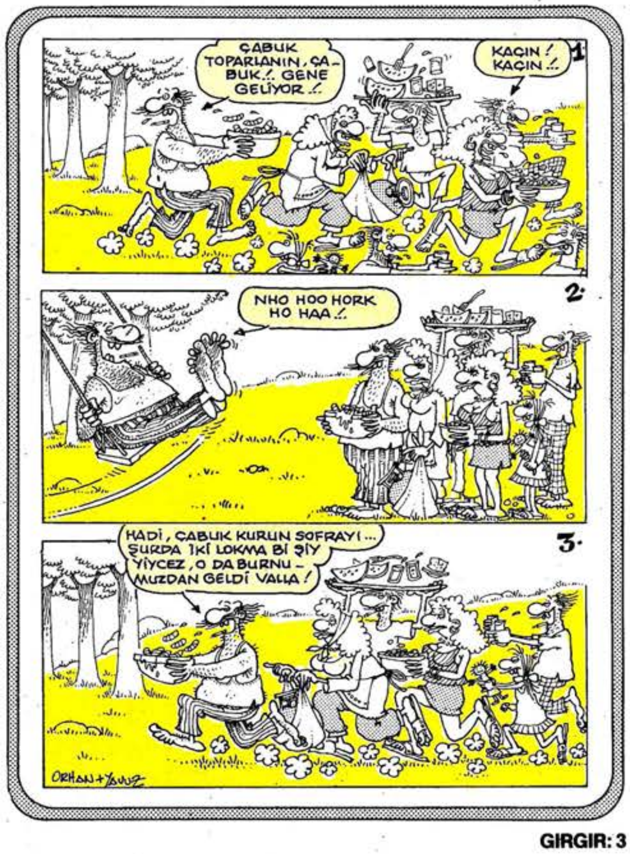

TEOMAN TURAN (Denizli)
Çizginiz şimdilik biraz acemice. Ama iyi ve doğru yolda... Desen geliştikçe çizgi de güzelleşecek... Yalnız bu espri işi ne olacak?...Gönderdiklerinizin en iyisi bu yayınladığım. Ama, onun da benzerleri çok çıktı...

EKREM KILIÇ (Muğla Cezaevi)
Sizin gibi binlerce arkadaşın da, ne yazık ki çizgilerini yayınlayamadım. Üstelik, yayınlayamadıklarımın içinde çok iyileri de vardı. Belki de karikatürcülük hayatımda beni en çok üzen bu beceriksizliğim oldu. Böylesine adaletsiz bir iş yapacağıma bu köşeyi kapatmayı bile, zaman zaman düşündüm. Ama sonra, "Ben yargıç değilim, adalet dağıtamam. Ancak bu kadar yardım etmeyi becerebiliyorum. Biliyorum, bu insanların emeklerine tam cevap veremiyorum. Ama hiçbir işe yaramadan kaptığı köşeden ahkâm kesenler gibi de olamam..." deyip, yetişen gençleri gördükçe sevinip devam ediyorum.

OKAN KORALTAN (Fındıkzade)
Bu hafta aynı espriyi bizim Erhan Başkurt buldu... Dergiye koymak üzere bir güzel de çizdirdim... Sizin karikatürlere tüm işlerimi bitirdikten sonra sabaha karşı baktığım için de mahvolduk... Çünkü, Erhan'ın karikatürü, büyük homurtular arasında sayfadan çıktı. Yerine başka bir espri bulunup çizildi. Çünkü öncelik sizdeydi. Ama, ne olurdu biraz daha uğraşarak çizseydiniz?

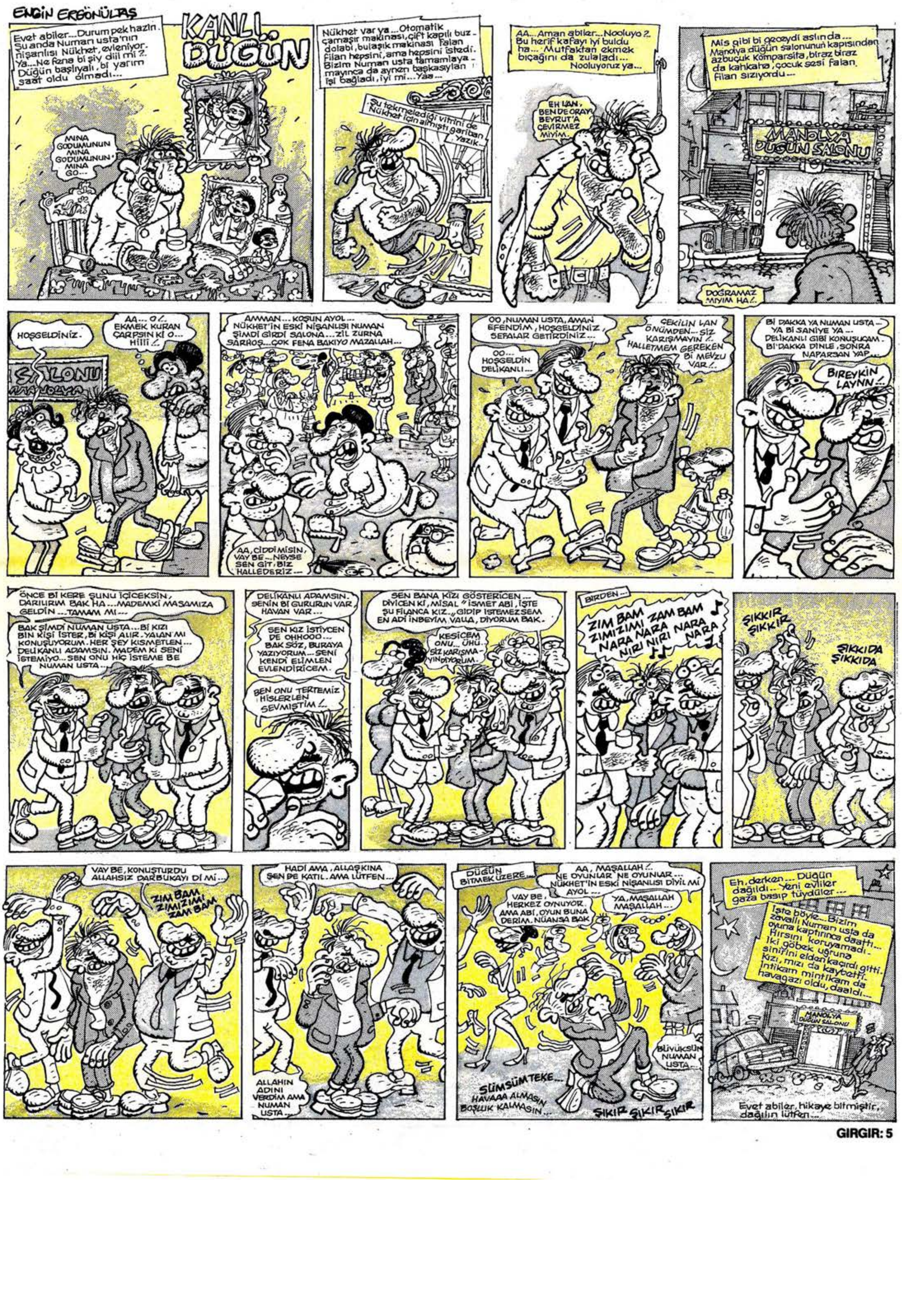

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
KANLI.. DÜGÜN
Evet abiler...Durum pek hazin. Şu anda Numan usta'nın nişanlısı Nükhet, evleniyor. Ya...Ne fena bi şiy diil mi ?.. Düğün başlıyalı, bi yarım saat oldu olmadı...
MINA GODUMUNUN MINA GODUMUNUN MINA GO...
Nükhet var ya... Otomatik çamaşır makinası, çift kapılı buz dolabı, bulaşık makinası falan filan hepsini, ama hepsini istedi. Bizim Numan usta tamamlaya mayınca da aynen başkasıylan işi bağladı, iyi mi... Yaa...
Şu tekmelediği vitrini de Nükhet için almıştı gariban Yazık...
AA...Aman abiler...Nooluyo ?.. Bu herif kafayı iyi buldu ha... Mutfaktan ekmek bıçağını da zulaladı... Nooluyoruz ya...
EH LAN, BEN DE ORAYI BEYRUT'A ÇEVIRMEZ MIYIM..
Mis gibi bi gecezydi aslında... Manolya düğün salonunun kapısından azbuçuk Komparsita, biraz biraz da kahkaha, çocuk sesi falan filan sızıyordu...
MANOLYA DÜGÜN SALONU
DOĞRAMAZ MIYIM HA!..
HOŞGELDİNİZ.
AA... O!.. EKMEK KURAN ÇARPSIN Kİ O... Hiiii!..
AMMAN... KOŞUN AYOL... NÜKHET'İN ESKİ NİŞANLISI NUMAN ŞİMDİ GİRDİ SALONA... ZİL ZURNA SARHOŞ... ÇOK FENA BAKIYO MAZALLAH...
AA, CİDDİ MİSİN, VAY BE... NEYSE SEN GİT, BIZ HALLEDERİZ...
OO, NUMAN USTA, AMAN EFENDİM, HOŞGELDİNİZ, SEFALAR GETİRDİNİZ...
OO... HOŞGELDİN DELİKANLI...
ÇEKİLİN LAN ÖNÜMDEN... SİZ KARIŞMAYIN!.. HALLETMEM GEREKEN Bİ MEVZU VAR!..
Bİ DAKKA YA NUMAN USTA... YA Bİ SANİYE YA... DELİKANLI GİBİ KONUŞUCAM. Bİ'DAKKA DİNLE, SONRA NAPARSAN YAP...
BIREYKIN LAYNN!..
ÖNCE Bİ KERE ŞUNU İÇİCEKSİN, DARILIRIM BAK HA... MADEMKİ MASAMIZA GELDİN... TAMAM MI...
BAK ŞİMDİ NUMAN USTA... Bİ KIZI BİN KİŞİ İSTER, Bİ KİŞİ ALIR. YALAN MI KONUŞUYORUM. HER ŞEY KISMETLEN... DELİKANLI ADAMSIN. MADEM Kİ SENİ İSTEMİYO... SEN ONU HİÇ İSTEME BE NUMAN USTA...
DELİKANLI ADAMSIN. SENİN Bİ GURURUN VAR, HAVAN VAR...
SEN KIZ İSTİYCEN DE OHHOOO... BAK SÖZ, BURAYA YAZIYORUM... SENİ KENDİ ELİMLEN EVLENDİRİCEM.
BEN ONU TERTEMİZ HİSLERLEN SEVMİŞTİM!..
SEN BANA KIZI GÖSTERİCEN... DİYİCEN Kİ, MİSAL "İSMET ABİ, İŞTE ŞU FILANCA KIZ.." GİDİP İSTEMEZSEM EN ADİ İNBEYİM VALLA, DİYORUM BAK.
KESİCEM ONU... ÜHÜ.. SİZ KARIŞMAYIN DİYORUM.
BIRDEN...
ZIM BAM ZIMIZIMI ZAM BAM NARA NARA NARA NIRI NIRI NARA
ŞIKKIR ŞIKKIR
ŞIKKIDA ŞIKKIDA
VAY BE, KONUŞTURDU ALLAHSIZ DARBUKAYI Dİ Mİ...
ZIM BAM ZIMIZIMI ZAM BAM
HADİ AMA, ALLAŞKINA SEN DE KATIL. AMA LÜTFEN...
ALLAHIN ADINI VERDİM AMA NUMAN USTA...
DÜGÜN BITMEK ÜZERE...
AA, MAŞALLAH!.. NE OYUNLAR NE OYUNLAR... NÜKHET'İN ESKİ NİŞANLISI DİYİL Mİ AYOL...
VAY BE, HERKEZ OYNUYOR. AMA ABİ, OYUN BUNA DERİM. NÜANSA BAK
YA, MAŞALLAH MAŞALLAH...
BÜYÜKSÜN NUMAN USTA...
SÜMSÜM TEKE... HAVAAA ALMASIN BOŞLUK KALMASIN...
ŞIKIR ŞIKIR ŞIKIR
Eh, derken... Düğün dağıldı... Yeni evliler gaza basıp tüydüler...
İşte böyle... Bizim zavallı Numan usta da oyuna kaptırınca daattı... Hırsını koruyamadı. İki göbek uğruna sinirini elden kaçırdı gitti. Kızı, mızı da kaybetti. İntikam mıntıkam da havagazı oldu, daaldı...
MANOLYA DÜGÜN SALONU
Evet abiler, hikaye bitmiştir, dağılın lütfen...

Biraz da savaşalım...

SOSYETE'NİN KAOS ODAĞI BENLİ ŞÜKOŞ (şükran) DAN
EN TAZE SOSYETE DEDİKODULARI...
YAZ: ORHAN
ÇİZ: KEMAL
1 Duyduk duymadık demeyin ayol... İş aleminin medarı iftiharı, sanayinin başçavuşu Fehmi Koyun, biricik evladı İrahmi'yi muhteşem bir düğünle yeniden sünnet ettirdi, üstünüze afiyet...
BABA BEA ... BEN KORKUYOM YAA... GEL VAZGEÇELİM BU İŞTEN...
ŞİŞT LEN - SAYIN DEMİREL'LE SAMİMİYET TAZELEMEK İÇÜN BUNDAN ÂLÂ VESİLE Mİ OLURG! KİRVEN OLUCAK. HERİFÇİOĞLU İKTİDARA GELİRSE SIRTIMIZ YERE GELMEZ KATİYYEN...
2 Ya Hasip beyin başına gelenler... Ayy sormayın. Olamaz bööle bi şiy... İmposibıl yani...
1. HADİ SENG GAYBOL ORTADANG LEYN. KİMSEYE NEYİN GÖRÜKME. BURAYA GELDİĞİMİZ Bİ ÇAKILIRSA CÜMLE AHALİYE İRREZİL OLURUZG.
2. AA... SÜRPRİİZZ! SİZ ONBİNİNCİ MÜŞTERİMİZ OLDUNUZ HASİP BEYFENDİCİİM. BU GECENİN ŞEREF KONUĞUSUNUZ...
UYY AMANİNG YANDIMG BENG YANDIMG!
FLAŞ!...
FLAŞ!
4 Son demir-çelik greviyle iyice palazlanan demir tüccarı Şerafettin beye de geçmiş olsun diyelim mi? Hadi hep beraber.
ENSEYE KAÇ KAT ÇIKMIŞINIZ BEYFENDİ. YIKICAZ MALESEF.
5 Yılların eskitemediği millî çapkınlarımızdan Süha Belyerdi, 18'lik acı eşiyle balayına çıktı... E bravo Süha...
KOMPLEKS Mİ DUYUYOSUN ? NE KOMPLEKSİ BE KADIN ! BIRAK BU MAHÇUP TAZE AYAKLARINI ! HAYATINDA İLK DEFA MI Bİ ERKEKLE YALNIZ KALIYOSUN ?!
STUD
MESİR
3 Görenler, kişizade Nevzat Eczacıkıçı'nın akıllara seza villasını anlata anlata bitiremiyor... Çok kocamanmış mışş...
PES VALLA NEVZAT. İKİ SAAT TUVALETTE OTURMAKTAN NE ZEVK ALIRSIN, ANLAMIYORUM YANİ...
6 Duy da inanma... Ağır ve oturaklı genel müdürlerimizden Niyazi bey, "Yeşil muşmula" barda ciddiyetin doruklarındaydı gene... Aferim Niyazi, ağır ol da molla desinler, di mi canım... Çok şekersin...
BENİ GÜLDÜRECEK KOMİK DAHA ANASINDAN DOĞMADI BE. HODRİ MEYDAN!
KABARE
Yeşil muşmula
7 Ya mafyacı Hırt Hamdi'nin, Fuar'da yaptığına ne demeli... Bülent ablamızı görünce aşka geldi çocuk... Havan batsın Hamdi... Çılgınsın ayol...
AMA BEYFENDİ, VİSKİYLE SANATÇININ AYAKLARINI YIKAMAYA EYVALLAH, AMA BU KADAR DA OLMAZ ARTIK.
SUS LEN! EĞLENMEYE GELDİK BURAYA...
ARAZÖZ
BÖAARG
BÖĞK
8 Adı, günde üç öğün hileli iflas dümenlerine karışan Haydar Menizade, şansına da test çekti. Üzülme Haydar, kumarda kaybeden, aşkta kazanır...
HU HUUU! GENE BEN GEELDİMM...
PES VALLA, BÖÖLE İNATÇI HERİF GÖRMEDİM. BÜTÜN VARINI YOĞUNU KAYBETTİ... HÂLÂ NERDEN PARA BULUYO YAVU ?!
SON

PES YANİ!..

Hafif bir vızıltı duyuyor musunuz? Biraz uzaktan geliyor... Doğudan galiba... Durun durun tanıdım... Başbakanın sesi bu...

– Semraaa... Hadi yallaah... Denizee...
– Ayy... Fışş – şalappp...
– Hihohahaaa... Kaçılsın... Denizde aybalığı vaaar.

– Ay... Turgut... Allah cezanı vermesin... Biktim senin bu denize itmelerinden... Aysel kaçma... çıkacam şimdi denizden, alacam seni ayamın altına... Hınzır...

– Ulan Rafet... godumun hıyarı... Ne biçim korumasın laaan. Çavuk havlumu kap gel. Ben eve tüyüyorum...

– Emredersiniz başbakanım...

★★★

– Rafeet... zamçık ağızlı... Havlumu getirdin mi? O havlu iki milyon lira sığır. Nooldu bizimki? Çıkabildi mi denizden ha?

– Arkadaşlar kumsala üç beş tane yağlı kalas attılar, balıkçıların da yardımıyla yengeyi urganların üstüne çekmeye çalışıyorlar.

– Oh olsun. Dünkü devegüreşinde sırtımdaydı da tombul bacaklarıyla beni boğuyordu az daha... Ha... Rafet... Dün deve güreşinde bizi yenen o iki hanzoya söyle yarın rövanşını yapacaz ha? Yenip kaçmak yok...

– Ohö... Başbakanım... Rövanşı erteleyemez misiniz? Yarın doğu geziniz başlıyor da...

– Hay çaktığımın... Ulan yazın da tadını çıkaramıyoruz anasını satayım.

★★★

– Rafet naapıyorsun orda? Çekil bakim.

– Arabayı ben kullanmıyacak mıyım başbakanım...

– Hassiktiiir, in çabuk in... Siktir... Makam arabamı ben kullanacam. Hangisi gaz pedalı bunların?

– Aysel Turgut... Bırak Rafet kullansın... Geçen defa TIR'la kapıştın, Allah'ın gavuru bizi dereye yuvarladı... Her tarafımıza sülükler yapıştı... Ayy aklıma geldikçe...

– Ama o zaman önüme ayı çıkmıştı...

– Aysel bir can mı kıymetli iki can mı?

– Rafet... Gel ulan... Bu anahtarı nereye sokacam? Söylenme davar...

– Ulan Rafet... mına godumun... Kürsü hazır mı?

– Hazır başbakanım... Ayrıca kurşun geçirmez camlarla takviye ettik...

– Bana bak... Yerim cam kenarı olsun ha... Güneş Taner denen herifi de başka biyere oturtun. Onun yüzünden konuşurken bi bok göremiyorum. Boyumuz malum...

– Halk toplandı başbakanım... Artık kürsüye çıksanız...

– Eğil Rafet... Sırtına basacam... Ulan omurgaların ayağıma batıyor... Biraz yemek ye ulan... Maaşını naapıyosun mezara mı götürecen...

★★★

– Büyük beyaz reis olarak... Şunu açık-seçik ifade ediyorum... Biz... Bu topraklarda sulh istiyoruz... Bu kanyonda herkese yetecek kadar yabanöküzü ve geyik var... Siz asi ontario kurtlarına ve El Gringoya aldanmayın. Onlar sizin kürklerinizi çalıp satacaklar. Dün Kinova ile görüştüm... Zorda kalırsanız beş numaralı ileri karakola başvurun... Rancer Gennaro posta güvercinleriyle bize haber uçursun... Yirminci süvari alayı yüz elin parmakları kadar adamla yardımınıza gelir... Gürleyen kavalları ve demir kuşları ile asileri gökyüzündeki çayırlarda at koşturmaya yollar... Sözümü dinlerseniz size incik–boncuk ve ateş suyu veririz... Ugh... Beyaz büyük reis, "Eylülde doğan kâğıt kaplan" konuştu...

★★★

– Tebrik ederim başbakanım... Harika bir konuşmaydı...

– Tabii... Konuşma metnini birtakım kitaplardan yararlanarak hazırladım... Kinova "Penna Rossa'nın Esrarı" ve Red Kit "Bil Kit'in Mahkemesi"... Hazırlan Rafet... Derhal İstanbul'a dönüyoruz...

– Hayrola Başbakanım?

– SEHAPE kabilesinden Nurettin Sözen boğaz sırtlarında demir atlarla beyaz adamların büyük çadırlarına saldırmış... Sen süvarilere haber ver... Yardıma gidiyoruz... Yihhaaa... Gaz pedalı hangisiydi Rafet?

Behiç PEK

YALANCININ...

Nurettin İğci

Mahalledeki yoksullara dağıtılmak üzere bir kuruluşun gönderdiği yiyeceklerin yarısını evine götürdüğü herkesçe biliniyordu. O da bunu saklamıyor, pişkin pişkin sırıtarak, "Kardeşim gönderilenlerin tümünü onlara dağıtsam kötülük yapmış olurdum. Çünkü, içlerinde pastırma, sucuk, kıyma gibi midelerinin hiç konuk etmediği yiyecekler vardı. Onları yeseler mideleri isyan eder ve yatağa düşerlerdi. Onun için yatıp kalkıp bana dua etsinler" diyordu.

Bununla kalsa, hadi neyse. Kiremit tozlarını öğüterek kırmızı biber diye piyasaya sürdüğünü ve bu tozları yemeklerde kullananların hastanelere koşturduğunu da hepimiz biliyorduk. Ama, o tereyağından kıl çeker gibi bu işten de sıyrılmayı başarmıştı. Yeni üçkâğıtlar için gece – gündüz kafa yorarken kalbi önce teklemeye başladı, sonra da elektrosundaki zikzaklar "The end" şeklinde inip çıktı ve ruhuna El – Fatiha.

Cenazesi bizim sokaktaki camiden kaldırılacaktı. Caminin bahçesi hınca hınç doluydu. Başka bir cenaze daha kalkacak olmalıydı. Kalabalığa bakılırsa rahmetli her kimse herhalde sevilen biriydi. Cenaze namazı bu camide kılındığına göre, ölen kişi bizim mahalleden biri olabilirdi. Biraz daha yaklaşınca mahallede oturanların çoğunun burada olduğunu gördüm. İyice meraklanmıştım. Sordum. Yanılmıştım, kalabalık başka birini değil, o üçkâğıtçıyı uğurlamak için toplanmıştı. Hayretler içinde kaldım. Ama, bugüne kadar "Olmaz böyle şey" dediğim nice şey olmuştu da bu mu olmayacaktı?

Randevuma yetişebilmem için acele etmem gerekiyordu ama, içimden bir ses durmamı söyledi. İçimdeki sesle pek aram yoktu ama, bu kez nasıl olduysa ona kulak verip bekledim.

Zincirleme dualar okuyan imam, cemaate sordu:

– Rahmetliyi nasıl bilirdiniz?

Cemaatin cevabı top atışından farksızdı:

– İyi bilirdikkkkk.

– Hakkınızı helal ediniz.

– Helal olssuuunn.

Tümü de sanki kilometrelerce uzaktaki birilerine sesleniyormuş gibi avazları çıktığı kadar bağırıyorlardı. Hayatta iken sövdükleri, "Pis herif," "Mikrop" dedikleri kişiyi şimdi iyi bildiklerini söylüyor ve haklarını can-ı gönülden helal ediyorlardı. Onlara da helal olsundu.

Bu olayı kafaya takmıştım. Başka bir üçkâğıtçının ölmesini beklemeye başladım. Fazla beklemedim. İthal kalp ilaçlarını stoklayıp el altından üç – beş katı fiyatla satan, yaptığı inşaatlarda bir daireyi on – on beş kişiye satarak yarım bırakıp ortadan kaybolan ve bunlardan daha adi nice işler yapan Nabi Şekerzade, İsviçre'de ölmüştü. Ertesi gün, gazetelerde çıkan ölüm ilanları sayfaların çoğunu kaplamıştı. İlanlarda "Saygıdeğer insan", "Fakir babası," "Eşsiz insan", "Büyük kayıp", "Milletimizin başı sağolsun" şeklinde cümleler vardı. Onun cenaze namazına da gitmeliydim.

Bahçeye üst üste yığılmış çiçeklerden cami zor görünüyordu. Ben diyeyim bin – bin beş yüz çelenk, siz deyin bin beş yüz bir falan. Hele o insanlar. Millet neredeyse birbirinin üstüne çıkacak. Burada da demin anlattığım olay aynen yaşandı. Cemaat, imamın "Nasıl bilirdiniz?" sorusuna hep bir ağızdan yanıt verdi:

– İyi bilirdiikkk.

O anda kendimi tutamadım:

– Yalancınıınnn...

Bütün başlar bana döndü, gözler yuvalarından fırladı. En iyisi tabanları yağlamaktı. Hemen koşturdum ve bir taksiye atladım.

– Çabuk gidelim.

– Nereye?

– Nereye olursa.

Şoför motoru çalıştırdı ve gaz pedalına köküne kadar bastı. Hem gaza basıyor, hem de kahkaha atıyordu. Meğerse macera filmlerini zevkle izlermiş. Şu anda kendini film çeviriyor gibi hissediyormuş. "İstersen daha heyecanlı hale getirelim" diyerek arabayı geri geri götürdü. Bunun üzerine peşimizdekiler semiz kuzu görmüş kurtlar gibi hücum etti. İyice yaklaşmışlardı.

– Gazlasana kardeşim. Yakalarlarsa benimle birlikte sen de yanarsın.

– Korkmayın beyfendi, yakalanmayız. Hele biraz daha yaklaşsınlar, bakın ne yapacağım.

Arabaya birkaç adımda yetişebilecek olanlara gülerek gaz pedalına yüklendi. Araba az kalsın havalanacaktı. Peşimizdekiler bağırıp çağırıyordu. Biz ise kahkaha atıyorduk.

Bu, artık hobim olmuştu. Üçkâğıtçıların, namussuzların, yetim ve dul hakkı yiyenlerin cenaze namazlarına gidiyor, cemaat "İyi bilirdik" deyince "Yalancınıınn" diye bağırarak önceden ayarladığım taksiye atlayıp uzaklaşıyordum. Ama, iki gün öncesine kadar.

Son olarak iki gün önce gittiğim cenaze namazında "İyi bilirdik"ten sonra "Yalancının" demek için ağzımı açmıştım ki, benden önce başka biri bağırdı:

– Yalancınıınnn...

Allah Allah, bu da kimdi? Bir baktım, cemaat bir delikanlıyı kovalıyor. Delikanlı bir taksiye atladı, ben de beni bekleyen arabaya bindim. Birkaç dakika sonra tam arkalarındaydık. Aksaray'da, geçidin altında indi. Ben de atladım ve koluna yapıştım.

– Cemaate "Yalancının" diye bağıran sendin değil mi?

Yüzü limonata dökülmüş masa örtüsü gibi sapsarı kesildi.

– Şey, hangi cemaate, ne yalancısı?

– Korkma, sana kötü bir şey yapacak değilim. Bu protesto şeklini kimden öğrendiğini soracaktım.

Rahatlamıştı.

– Geçenlerde bir yakınımın cenaze namazına gittim. Üçkâğıtçı biriydi ama, yakınım olduğundan gitmek zorundaydım. Cemaat "İyi bilirdik" dedikten sonra biri imamın konuşmasını sürdürmesine fırsat vermeden "Yalancının" diye bağırdı.

– Bu olay hangi camide oldu?

– Sümbülefendi Camii'nde.

Güldüm. Çünkü, sözünü ettiği kişi bendim.

– Devam et.

– Kim olduğunu göremedim ama, haksız sayılmazdı. Mahalleye döndüğümde olup biteni arkadaşlarıma anlattım. Aldığımız kararla, hayatları boyunca insanlığa yakışmayacak şekilde hareket eden kişilerin cenaze namazlarında protestoda bulunmaya başladık. Ama, bugünlerde bize pek iş düşmüyor. Çünkü, artık bizim gibi bir sürü genç protestocu var.

Bu sırada az ilerideki caminin bahçesinde bulunanların sesi geldi:

– İyi bilirdik.

Arkasından da tok bir ses duyuldu:

– Yalancınıınn...

Delikanlıyla birbirimize bakıp gülümsedik.

BİTTİ.

HASBİ TEMBELLER

Kâr–zarar...

İki kişi...

Dekorasyon...

Örnek...

Muhlis Bey ve Yavlum Mithat

Yazan ve esprileri bulan: Behiç Pek-
Çizen: Ayhan-

Avustos ayı itibağriyle ısı ortlamaları

Yazan: ord.prof.... termometör muhlis beyğ

Türküye, hititlerden beri görükmemiş sıcaklal yaşıyol. Yüksek ısı nedeniyle bağzı bölgelelde topraklal çatlalken bağzı yörelelde ağaçlal yırtılıyol, atlar kamışıyol. İsttambulda halk serimleyebilmek içim hırçın gibi Büyükç ekmece tarafısındaki Ganj ırmağına koşuyol. İzmir'de asfalta bırakılan yumultalal bir takika içinde sucuk hağline gelirken, Çanakkale'de seramik usttaları çanak çömleklerini aşırı ısınan buzdolaplarında pişiriyol. Adana'da deve öldüren sıcaklal yirmibeş yıl ağır hafifscezağsına çarptırılılken öldürülen devenin yakınlarısının bir hamamı basarak göbektaşını kaçırdıkları bildiriliyol. Ankara'da anolmar sıcaklal yüzünden çıldıran başbakam sayısının bire ulaşttıyı açıklanddı...

Bu durum karşşısında oturma odamın duvarından elde ettiyim termometre ve yoktan varettiyim TE cetveliyle istastitik ölçümler yapmak zorumda kalddım. Aldıyum sonunçlar şölle: İstambur Taksim meydanı: gölgede 150 derece, mithalbaşa sitatyomu: Dar güneşte 2000 derece, Muhlis beyğ ev balkonu: Kalın gölgede 50–51 derece, Garatasalay hamamı halvet odasısı: ampul ışığında 134.000 ışık hızı, Kadıköy Hasanpaşa fırını: ateşte kimbiril kaç derece (ölçüm yapılamadı ekmek alınarak eczağneye gidildi, yanıklare melhem sürüldü...) Fenelbağçe kulübü şeytan Ritvan ısısı: Yatakta 40 derece (Hastta) İzmir Balçova orman yangını: gölgede 3000 derece, Gırgıl mecmohası çalışma birimleri: berbat... Ağrı Dağı etekleri, döpiyes kısmı ısısı: beş kişi, Bakılköy akılhane hastesi bir milyor feribot–deyyus derece... meğeret... mefağret ve Sema...

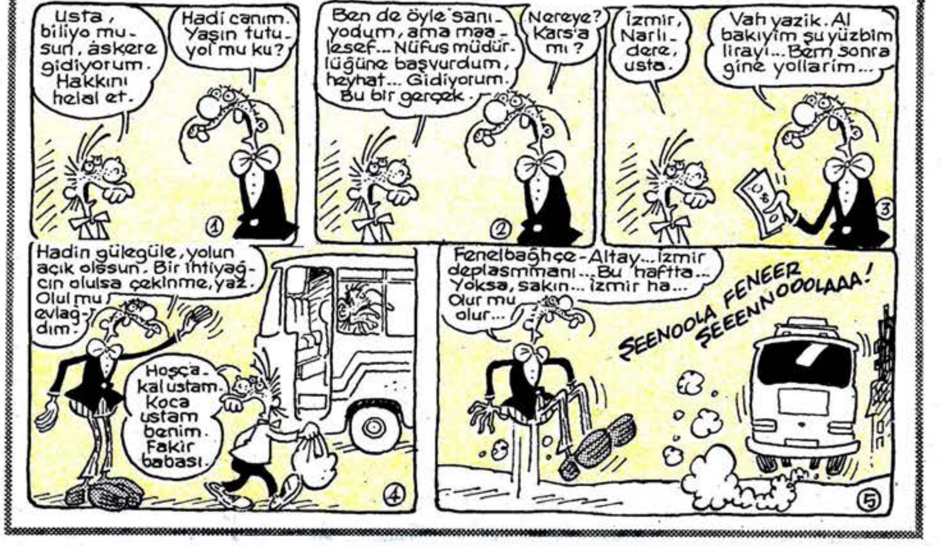

Konu: Oğuz Aral Yazan çizen: Suat Gönülay

KOLLARIM KIRILMIŞTI... ANTRENÖR ABİ, BU İŞİN SADECE ÇALIŞMAYLA OLMAYACAĞINI, SIKI BESLENMEM GEREKTİĞİNİ DE SÖYLEDİ... BEN DE ANNEME SÖYLEDİM.
OĞLUUUM... GARİBİİM...
ANNEM BENİ KIRMADI. BİLEZİKLERİNİ SATTI... ARTIK YİYOR, İÇİYORDUM. HEM DE EN KRAL YİYECEKLERİ...
HERALLAHIN GÜNÜ YİYİP İÇİYOR, DÜZENLİ UYUYOR, SONRA DA DURMAKSIZIN SALONDA ÇALIŞIYORDUM...
SABAH KALKINCA VE GECE YATARKEN ÇİĞ YUMURTALI VE Bİ SÜRÜ PAHALI VİTAMİN KARIŞIMLI SÜTÜMÜ İHMAL ETMİYORUM...
ARABA YIKAMA İŞİ ÇOK HAREKETSİZDİ... HEM PARA KAZANDIRACAK HEM DE KAS YAPACAK İŞLER BULUP ÇALIŞIYORUM.
VÜCUT İSTİYORUM VÜCUT... ŞÖYLE SAĞLAMINDAN, İRİSİNDEN, MİLLETİ İMRENDİRECEK Bİ VÜCUT... YILMADAN ÇALIŞTIM.
GÜNLER GEÇTİ. ARTIK NE BİÇİM HARİKAYIM...
HEM DE AYNA ÇATLATAN CİNSİNDEN...
DEVAMI HAFTAYA

GÖRDÜM! HEPSİ HAZIRLANIYOR... BİZE OYUN YAPICAKLAR...
KAÇAK KAT ÇIKMIŞINIZ... YIKICIİİZ!
KIRK YILLIK DENİZCİYİM, BÖYLE DALGA GÖRMEDİM BRE!
IAAGH!
İKİİİİM!
EEĞK!
ULAN BEN BÖYLE!
ULAN ASLINDA BUNUN RACONU BÖLE DEĞİL, AMA O KUNDURALARLA YÜRÜMEK KABİLİYET MESELESİ...
ZIPIR
HAYRET DİŞİİ...
Havadaki nem oranı % 80'e çıktı...
GLUK! GLUK! GLUK!
DAYAN REMZİ ABİ! YETTİM...
ULAN BIRAK ŞU KOMPLEKSİNİ. DÖKÜLDÜYSE DÖKÜLDÜ. İKİ DE BİR AYNAYA BAKIP DURMA!
Hıyarto'nun not defterinden
-Eskiden jokeydi. Diski kaydı, Disk-jokey oldu.
-Bizde bi laf vardır. Adama "Man" derler...
-Niye dağa çıkarlar? Bilmem... Denizlerin suyu mu çıktı?
-Feriştahı gelse, iştahımı kesemez.
-Sinek küçüktür, ama ansiklopedide yeri vardır.
- ŞİİR -
İki su aygırı
ayrı gayrı
yoktur
birbirlerine
hayrı...
HAYATI YOKSULLUK İÇİNDE GEÇTİ... HİÇ GÜLMEDİ, RAHMETLİ...
TAMAM ULAN PEZEVENK. ROMANTİKLİĞİN HOŞUMA GİTTİ. ŞU ESMER İÇİN ANLAŞALIM...
ÜZÜMCÜNÜN ÖNÜNDEN GEÇERKEN CANIM ÇOK ÇEKTİ...
DİPLOMA
BABAM BAHÇEVANDI. KALITIMSAL Bİ DURUM HERALDE, DİİL Mİ DOKTOR?
SEVGİLİ HALKIM! DÜN GECE SİZİ KUMARDA KAYBETTİM. ARTIK ONUN HALKISINIZ...

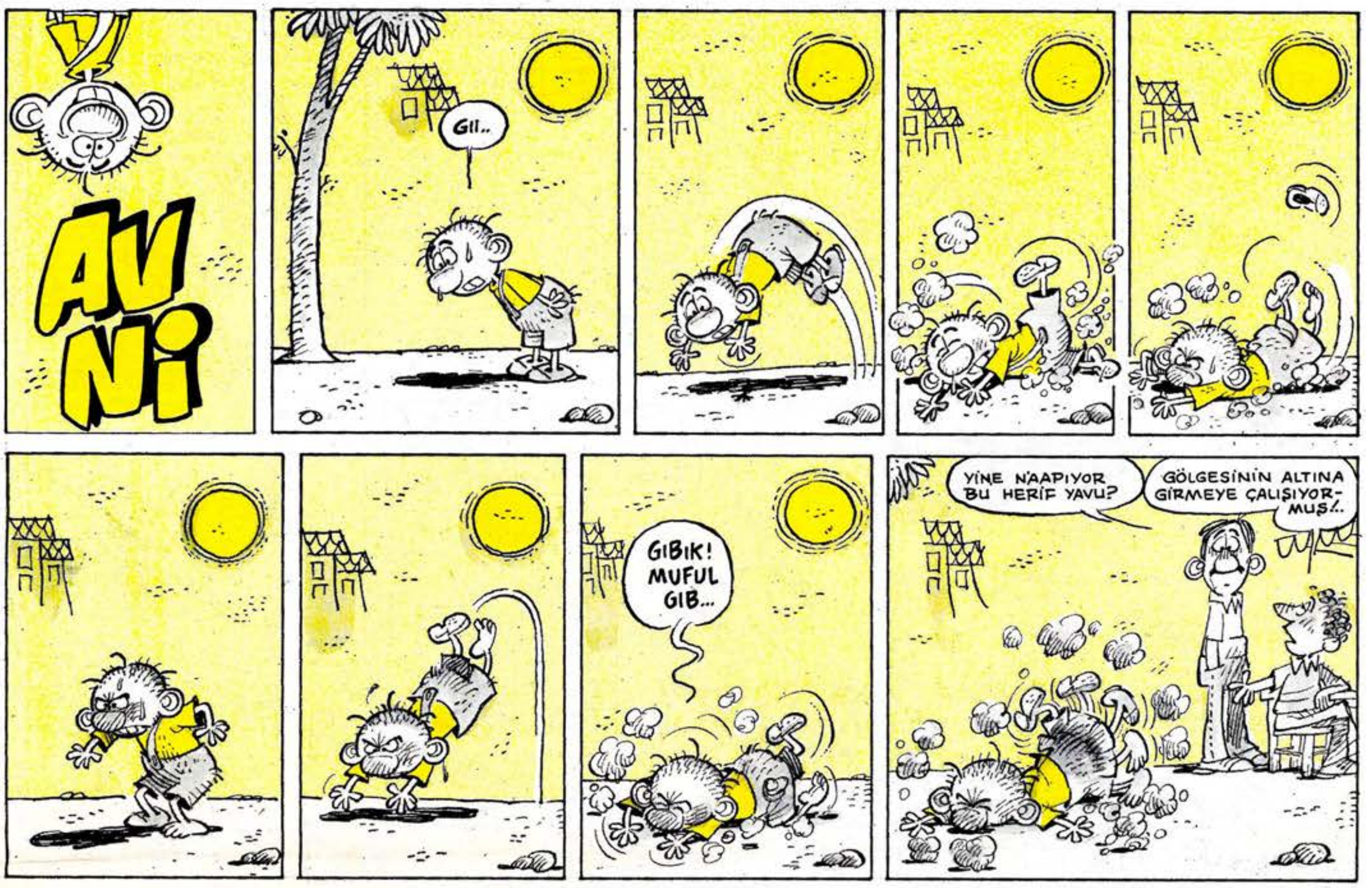

Serhat Gürpınar

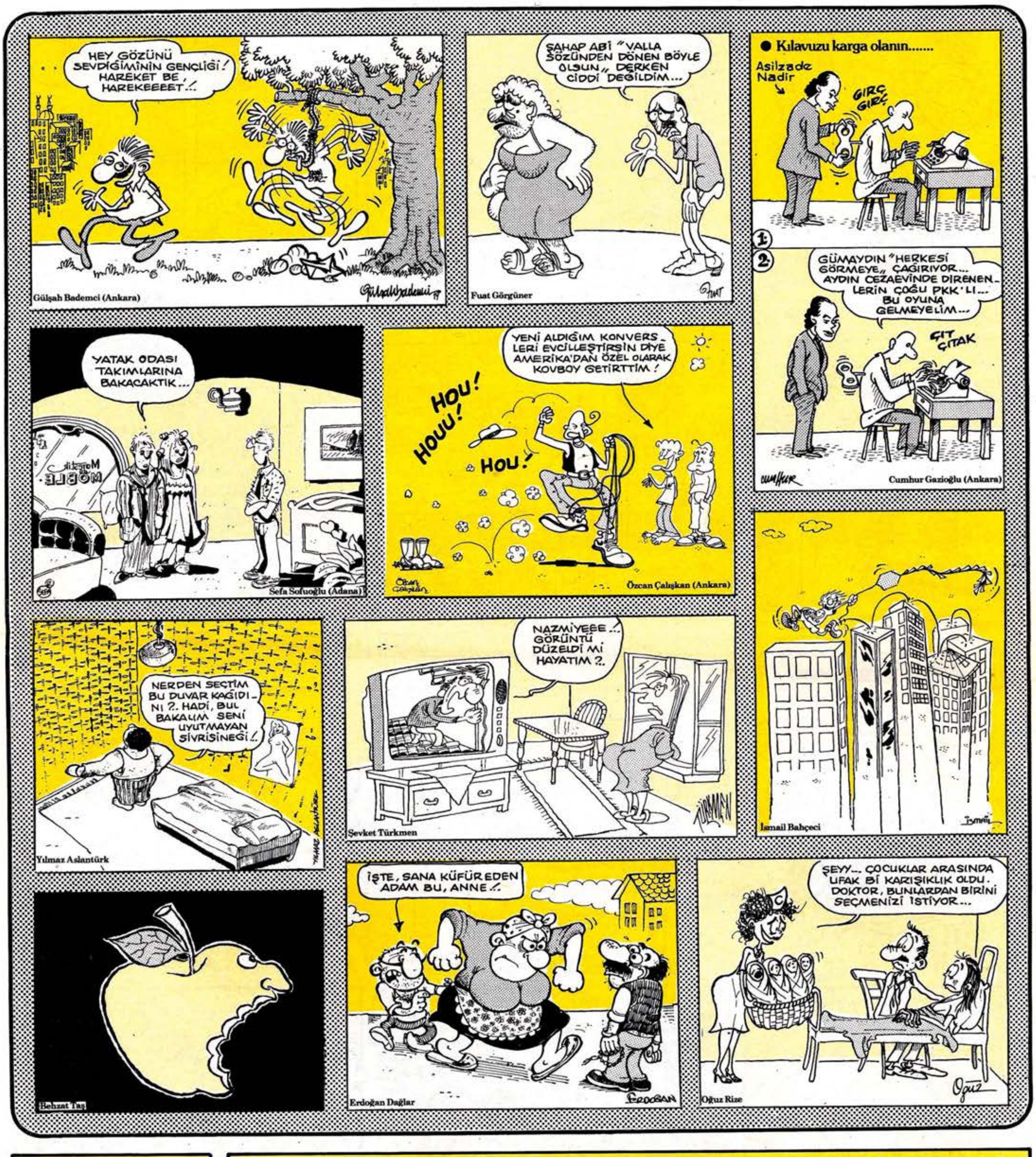

Gülşah Bademci (Ankara)
Fuat Görgüner
Cumhur Gazioğlu (Ankara)
Sefa Sofuoğlu (Adana)
Özcan Çalışkan (Ankara)
Yılmaz Aslantürk
Şevket Türkmen
İsmail Bahçeci
Behzat Taş
Erdoğan Dağlar
Oğuz Rize

GIRGIR
YIL: 18
SAYI: 887
3 EYLÜL 1989 PAZAR

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset A.Ş. Sefaköy-İSTANBUL
Yönetim yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İSTANBUL
POSTA KOD NO: 34410

TEL: 527 87 86 – 512 41 13
FAX: 513 07 43

İlbas İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Genel Müdür: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **SÜLEYMAN YILDIZ**

KIBRIS: 500 TL. İNGİLTERE: 50 P. AMERİKA: 1.5$. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF. İSVEÇ: 6.25 KRON